

[Edvard Sørensen.]

talte her, at Forhandlingen i Udvalget har været meget besværlig. Nu har jeg været her i Rigsdagen i snart 17 Aar, og jeg har aldrig endnu set et Forslag fra Oppositionen blive saa velvilligt modtaget af Regeringspartiet, som dette Forslag er blevet. Ifølge Ændringsforslaget giver man nemlig de gamle det Beløb, der blev stillet Forslag om, idet man blot deler Beløbet i 2 Dele, saaledes at den ene Del udbetales til Januar, den anden til April. Naar man fra Socialministeriets Side — og med Tilslutning fra de paagældende 3 Partier — har ønsket dette, hænger det bl. a. sammen med, at man af finansielle Grunde gerne vil have Delingen gennemført, men det skyldes ogsaa Hensynet til den endelige Ordning, som forberedes i Socialministeriet.

Det var ejendommeligt i Udvalget at høre — som Ordføreren nævnte her —, at man fra socialdemokratisk Side stillede Forslag om, at der skulde ydes mere end foreslaaet i Lovforslaget. Naar man tænker paa, at det Parti, som Ordføreren tilhører, i Sommer, som en Slags Erstatning til de gamle for flere Aars — efter dets Opfattelse — for lidt udbetalte Aldersrente, foreslog, at de skulde have et Beløb lignende det, som Forslaget her gik ud paa, og saa nu i Udvalget blev stillet over for, at man fra socialdemokratisk Side mente, at et lignende Forslag ikke var tilstrækkeligt, men ønskede at faa Beløbene yderligere forhøjet, kan jeg personlig ikke have anden Opfattelse, end at det sker ud fra den Betragtning, som vi jo har mærket nogle Gange i denne Rigsdagssamling, at Socialdemokraterne ønsker at byde Kommunisterne over. De er hundeanst for at være bagefter; de skal paa ethvert Omraade se, om de kan ligge foran. Jeg er ikke sikker paa, at det er klogt at føre en saadan Politik, men det maa Socialdemokratiet selvfølgelig selv om.

Jeg vil med disse Ord anbefale Ændringsforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg skal paa Det konservative Folkepartis Vegne anbefale, at man stemmer for det af Arbejds- og Socialministeren stillede Ændringsforslag, der er tiltraadt af et Flertal.

Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, sagde, at Udvalgsforhandlingerne havde været baade besværlige og lovende. Jeg vil nu helst holde mig til den sidste Karakteristik; jeg synes nemlig, at det var i høj Grad lovende, at der herskede Enighed i Udvalget om, at dette Forslag fra kommunistisk Side om at yde Alders-

rentenyderne en ekstra Hjælp skulde imødekommene. Det er for mig et Hovedpunkt. Hvad det besværlige angaar, stammer det jo fra, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen nu gjorde opmærksom paa, at man fra socialdemokratisk Side pludselig saa sig foranlediget til at foreslaa et højere Beløb, end det kommunistiske Forslag oprindeligt gik ud paa. Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen var glad for, at han havde faaet kommunistisk Tilslutning til dette Overbud. Ja, det siger sig selv, det kan det ærede Medlem være ganske sikker paa, at hver Gang han giver et Overbud over de kommunistiske Forslag, vil han faa Tilslutning fra Kommunisterne! Men jeg forstaaer ikke rigtig Sammenhængen mellem denne Glæde og de Udtalelser, som vi i Sommer og navnlig under Valgkampen hørte fra socialdemokratisk Side gaaende ud paa, at Kommunisternes egentlige Dødsynd er den, at de fører Overbudspolitik. Hvis det socialdemokratiske Parti mener, at de ved at føre en Overbudspolitik kan dæmme op mod den kommunistiske Fare, er det naturligvis en Antagelse, som de selv maa staa inde for. Vi andre kan ikke deltage deri. Naar vi slutter os til det kommunistiske Forslag, finder vi, at vi er paa den rigtige Side, og vi agter ikke at tage Del i et Overbudskapløb.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen kunde ikke finde nogen rigtig saglig Begrundelse for Ministerens Forslag om at dele det oprindelige Forslag i to Rater. Ja, der er for det første den af Ministeren fremførte Begrundelse af finansiell Karakter. Naar nu Regeringen er af den Opfattelse, at den finansielle Situation gør det tilraadeligt, at man deler dette Millionbeløb — for det er det dog — i to Dele, synes jeg, at man skylder denne Opfattelse et Hensyn. Men dernæst er der fra vor Side i Udvalget Gang paa Gang fremført en anden Begrundelse, den nemlig, at som Situationen ligger i Øjeblikket med Hensyn til Indkøbsmuligheder, er det vistnok ikke nogen Skade til, at Aldersrentenyderne faar Beløbet udbetalt ad to Gange. Der er ikke saa store Indkøbsmuligheder i Øjeblikket for nogen af os, at det kan tilraades at udbetale hele Beløbet paa een Gang. Vi slutter os fuldt og helt til den Betragtning, at Beløbet skal komme de gamle til gode, og at det er fuldt forsvarligt, ja, oven i Købet tilraadeligt, at det kommer dem til gode i to Portioner.

Men vi er kede af hele Situationen, for den viser de ulykkelige Følger af, at vi her Gang paa Gang skal behandle Forslag om Hjælp til de gamle „een Gang for alle“.